

la gent que *ls forns calents s' acosten. Pero aqueixos pagesos son espavilats, y encare que no hajan llegit á V Aristóteles prou que ho savcn ells qu' un pardal no fá un istiu; lo Diumenge dels Rams s'ha de quedar tres setmanes enrera avants no amaliini lo rigor de Íes tramontancs pirinenques.

A tot arreu se veuhen preparacions per lo Diumenge dels líams. Les fulles centrals grogenques deles palmes son inolt estimadas per aquí com á decoració ó símbol. Aqueixos rams los cnganxan, lligant los caps de les palmes d* ^Alacant, com qui lliga escaroles.

A,^a vila amorosa de La Sellera meso adonat qu' algú s^ havia apropiat una mcycat dels meus [cigarros de Virgínia, Així5 si que fou un descubriment horripilant puig que no es"pEts cap qüestió de riurer lo quedar divorciat de la forma particular de P *kerva* que 'ns plau en una terra ahont tot lo tabach e s mes negre que *l caràcter d' un gitano. Totes les imprecación s que SOliensat als lladres d* hotels en genera!, y al lladre de Girona cu parlicular, feyen un so esquerdat fins en mas propies orelles y les meves fiitils amenasscs eren tan buydes qtic ni tan sols s'híin pogut acíivar en fum. Quan certs sacerdots indis visitan V Analfiterra invariíiblcment s'emporten del seu pahísuEis jerros sellats ab aigua sagrada del riu Ganges, la que no pot csscr propinada per mans forasteres. Per xorca que siga aqueixa aigua los hindoos juran que purifica M cos y I' ànima; y certament quiscuna qualitat deu tindrer quan los germs del cólera no hi poden viurer. Es en un esperit semblant al d'aquecixos indis que jo m'emporto sempre en mos viatjes al estranjer uaa beina mesura de *Straiglit Cuís y Fhrec Castles* y sí may algú me tafaneja la capsa [de cedre dels meus cigarros mesentho ultratjat com si un d' aquixos sacerdots descubris qu* algú ha omplert la seva banyera ab la mellor de ses aigucs sagrades.

(Continuará).